Р Е Ш Е Н И Е
№ 42248

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова
ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6366** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителен директор П. П. и Р. Г. - председател на УС, чрез юрк. Д., срещу решение № 1115/31.03.2026 г. на СРС, по анд. 338/2026 г., НО, 19-ти състав, с което е потвърдено НП № 22-2500664/17.12.2025 г. издадено от Директор на дирекция „Инспекция по труда“ (Д „ИТ“) - С., с което на касатора на основание чл.416, ал.5 от Кодекса на труда (КТ), във вр. с чл. 414, ал. 1 от с.з. е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв., за нарушение на чл. 415, ал.1 от с.з.
Касаторът оспорва решението като неправилно, необосновано, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН, тъй като нарушението и неговия извършител са били известни на 23.04.2025 г., а АУАН е съставен на 31.10.2025 г. Твърди, че е налице противоречие в описанието на фактите в АУАН и НП, както и нарушение на чл. 57, ал.1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Представя съдебна практика. Счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Претендира присъждане на разноските по делото.
В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Д., поддържа жалбата и счита същата за основателна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Ответникът, чрез юрк. Б., оспорва жалбата. Счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.
При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.
СРС, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че в периода от 16.10.2025 г. до 31.10.2025 г. служители на Д „ИТ“ - С. извършили проверка на „Топлофикация София“ ЕАД, при която били установени нарушения на трудовото законодателство. Констатациите били обективирани в Протокол изх. № ПР2504165/07.03.2025 г., с който са дадени задължителни предписания. С предписание № 3 работодателят е бил задължен да осигури на всички работещи в ТР - С. И. работно облекло, съобразено със спецификата на извършваната дейност и работното място, съгласно утвърдения списък на длъжностите с право на безплатно работно облекло, специално работно облекло и лични предпазни средства, със срок за изпълнение до 22.04.2025 г. Протоколът е връчен на 07.03.2025 г. на упълномощен представител на дружеството. На 22.10.2025 г. дружеството е представило изискани от проверяващите документи, включително списък на работещите в ТР - С. И. с данни за полагащото им се и получено работно облекло. При извършена последваща проверка на 31.10.2025 г. е установено, че предписание № 3 не е изпълнено, тъй като липсвали доказателства за осигурено на всички работещи работно облекло - противозамръзващ работен костюм.
За констатираното нарушение е съставен АУАН, а въз основа на него било издадено НП № 22-2500664/17.12.2025 г. издадено от Директор на Д „ИТ“ - С., с което на касатора на основание чл.416, ал.5 от Кодекса на труда (КТ), във вр. с чл. 414, ал. 1 от с.з. е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв., за нарушение на чл. 415, ал.1 от с.з.
За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя. От приложените към административно наказателната преписка писмени доказателства, безспорно се установява, че посоченото в АУАН и в НП административно нарушение е било извършено.
Решението е правилно.
В хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. АУАН е съставен, а НП е издаден от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на

жалбоподателя. Притежават необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.
По делото е доказано, че касаторът, в качеството си на работодател, е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл. 415, ал. 1 КТ, като в определения му срок - до 22.04.2025 г., не е изпълнил предписанието на контролните органи да осигури на всички работещи в ТР -С. И., работно облекло, в съответствие със спецификата на извършваната дейност и на работното място, съгласно утвърдения от него Списък на длъжностите с право на безплатно работно облекло.
В настоящия случай проверяващите органи на инспекцията по труда са дали задължително предписание № 3 на „Топлофикация София“ ЕАД, в качеството му на работодател, със срок за изпълнение до 22.04.2025 г. От събраните по делото доказателства се установява, че предписанието не е изпълнено в определения срок. От представеното писмо от 23.04.2025 г. е видно, че дружеството е предприело действия по организиране на обществена поръчка за доставка на работно облекло, но това обстоятелство не е достатъчно да се установи, че е налице изпълнение на даденото предписание. В тази връзка следва да се отчете, че към 31.10.2025 г. не са представени документи, удостоверяващи изпълнението му.
Съгласно чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство контролните органи на инспекцията по труда могат да дават задължителни предписания на работодателите. Разпоредбата на чл. 296, ал. 1 КТ предвижда задължение за работодателя да осигурява безплатно работно и униформено облекло, като съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредбата за безплатното работно и униформено облекло същото следва да бъде съобразено със спецификата на извършваната дейност и работното място.
От данните по делото не се установяват и нарушения на съдопроизводствените правила. Правилно е установена фактическата обстановка, изводът на съда за доказаност на нарушението и неговото авторство, е съобразен със събраните писмени и гласни доказателства. СРС е посочил, че кредитира показанията на разпитания в съдебно заседание свидетел - С., като последователни и непротиворечиви.
В случая, правилно въззивният съд, след като е съобразил тежестта и характера на нарушението, е преценил, че следва да потвърди НП с цел да се осъществят функциите на административното наказание, свързани със специалната и генерална превенция.
Настоящият състав на АССГ споделя мотивите на СРС, въз основа на които е обоснован извод за липса на основания за приложение на привилигирования състав на чл. 415в, ал. 1 КТ. Не се установява нарушението да е отстранено веднага след установяването му. Предприетите от дружеството действия по организиране на обществена поръчка за доставка на работно облекло както беше посочено и по-горе не са равнозначни на изпълнение на даденото задължително предписание. По делото не са представени доказателства за реално осигуряване на работно облекло на правоимащите работници и служители непосредствено след установяване на нарушението. При липсата на първата от кумулативно предвидените предпоставки не са налице основания за приложение на привилегирования състав по чл. 415в, ал. 1 КТ, до какъвто правилен и законосъобразен извод е достигнал и въззивният съд.
Настоящият състав на АССГ счита за правилно определена и наложената санкция от 1 500 лв., която е в предвидения в чл. 415, ал. 1 КТ минимален размер. При липсата на предпоставките за приложение на чл. 415в, ал. 1 КТ не са налице основания за намаляване на санкцията.
На основание на изложеното съдът приема, че решението на СРС е правилно и законосъобразно постановено, и като такова следва да бъде оставено в сила.
Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.63д, ал. 4 от ЗАНН, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл. 81 ГПК, вр.чл.144 АПК/.

Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 66,47 евро - чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXV-ти КС

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1115/31.03.2026 г. на СРС, по анд. 338/2026 г., НО, 19-ти състав,
ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителен директор П. П. и Р. Г. - председател на УС да заплати на Д „ИТ“ - С. сумата в размер на 66,47 евро за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: .